

II варіант

Прочитай текст.

Велосипед для Катрусі

Тієї осені Катрусі купили велосипед. О, скільки щастя! У її старшого братика Дениса давно вже був великий, з рамою. Він часто возив на ній Катрусю, коли батьки казали. А по своїй волі катати не хотів. Тож мрією дівчинки був свій, власний велосипед.

Що їй казати, Катрусю просто марила цією покупкою.

А тут уже наступного дня батьки привезли новенького, лискучого червоного велосипедика. Ох і щаслива була дівчинка — її мрія здійснилася!

Та тут нагодився братик і геть зіпсував настрої сестрі:

— Малече, ти спочатку навчися їздити на ньому!

— Синку, не ображай сестру, вона навчиться, обов'язково. Ти ж також колись не вмів, а потім навчився. Доню, ходімо вчитися!

Вони вийшли з квартири. Денис — за ними. Катрусю вилізла на сидіння, яке тато підкрутив спеціально для неї, стиснула ручками кермо і поглядом тріумфатора обвела всіх навколо. Мовляв, от я сиджу на велосипеді — своєму, власному, а зараз поїду.

Як тільки тато відпустив велосипед, Катрусю скрутила кермо і наїхала прямо на дерево. Коли тато з Денисом добили до місця пригоди, то знайшли там покарлючений велосипедик і Катрусю, яка сиділа на траві й тільки кліпала очима.

— Тату, відремонтуй, будь ласка, чимшвидше мого велосипедика, а то так ще й літо мине, а я не навчуся їздити, — тихо промовила Катрусю.

За день велосипедика було відремонтовано, і Катрусю продовжувала падати. Вона набивала синці й здирала лікті та коліна, доки не навчилася тримати кермо у правильному напрямку і не перехилитися набік. Словом, доки не навчилася їздити сама без підтримки.

З того великого дня вона майже не злізала зі свого залізного друга. І до подружок, і до бабусі, й до магазину на ньому їздила. Вона не тямилася себе від щастя відтоді, як їй купили велосипед.

Та якось Денис прийшов додому дуже засмучений, бо зламав свого велосипеда — врізався в дерево.

— Не переживай! На моєму їздитимеш — поділимося якось. Денис аж очі витріщив на сестру від подиву. Але відразу йому стало соромно, що от він колись не хотів катати Катрусю на своєму велосипеді, а тут вона так просто пропонує йому свій. Денис підійшов до Катрусю, обійняв і вперше в житті зрозумів, що кращого друга, ніж його маленька сестра, у нього немає. (343 слова)

За Дариною Мурмусенко

Виконай завдання.

1. Визнач жанр твору.

- А** легенда
- Б** казка
- В** оповідання

2. У якому реченні описано головну подію, що сталася з Катрусєю?

- А** “Катруська просто марила цією покупкою”
- Б** “Малече, ти спочатку навчися їздити на ньому!”
- В** “Тієї осені Катрусі купили велосипед”

3. У яких рядках автор розкриває захоплення героїні від їзди на велосипеді?

А “Катруся вилізла на сидіння, яке тато підкрутив спеціально для неї, стиснула ручками кермо і поглядом триумфатора обвела всіх навколо”.

Б “Катруся продовжувала падати. Вона набивала синці й здирала лікті та коліна, доки не навчилася тримати кермо у правильному напрямку і не перехилитися набік”.

В “З того великого дня вона майже не злізала зі свого залізного друга. І до подружок, і до бабусі, й до магазину на ньому їздила”.

4. Яке прислів'я найточніше виражає основну думку твору?

- А** Без біди друга не пізнаєш
- Б** Людина без друзів, що дерево без коріння
- В** Вірний приятель — то найбільший скарб

5. Розташуй пункти плану твору в правильній послідовності.

- Перший виїзд Катрусі на велосипеді.
- Здійснилася мрія Катрусі.
- Пригода з Денисом.
- Зміна ставлення Дениса до сестри.
- Катруся підкоряє велосипед.
- Великий день.

6. Запиши, які події твору тебе вразили найбільше? Як це вплинуло на твій світогляд?

Самооцінка

- 1. Завдання, які для мене були легкими і доступними № _____
- 2. Завданнями із якими було складно впоратися, проте мені вдалося! № _____
- 3. Думаю, мені ще треба попрацювати над завданнями. № _____
- 4. Мені потрібна була допомога вчителя чи однокласників. № _____
- 5. Мені було дуже важко. № _____

I варіант

1. Прочитай текст.

Вишенька

Жив собі на світі бідняк. І був у нього син Янош. Та такий ледачий був той Янош, такий лежень, що й розказати не можна. Цілісінький день лежить, з боку на бік перекидається. Скажеш зробити що-небудь — пальцем не поворухне, бровою не поведе.

Якось сказав батько синові:

— Ходім, сину, подивимось, що на білому світі робиться.

І рушили вони в путь-дорогу.

Ішли вони, йшли, і раптом бачить Янош: підкова лежить — корисна річ! Підняв би її Янош, та от біда — нагинатися ліньки. А батько його не полінувався — нагнувся, підкову підняв і заховав собі за пазуху.

Незабаром прийшли вони в село. Зайшов батько до крамниці й дав крамареві підкову.

— Ваша підкова коштує цілий гріш! — сказав крамар і дав біднякові монету.

Пішли вони далі.

Уже й полудень настав, і обідати давно пора. Ох, як хочеться Яношу їсти, сил немає!

Сумний ішов він селом, навіть на перехожих не дивився. Раптом на базарному майдані побачив Янош віз із вишнями.

— Батьку, батьку! — загукав він. — Подивись-но, вишні! Адже гріш у тебе є?

— Є, — сказав батько і підійшов до воза.

Зрадів Янош, коли за гріш насипали їм цілу хустку ягід. Та рано ще було радіти: батько зав'язав хустку вузликом і пішов далі.

Поплентався за батьком і Янош. Жде не діждеться, коли посідають вони під деревом, у затишку, та досхочу наїдяться вишеньок. А батько мовчить і йде далі.

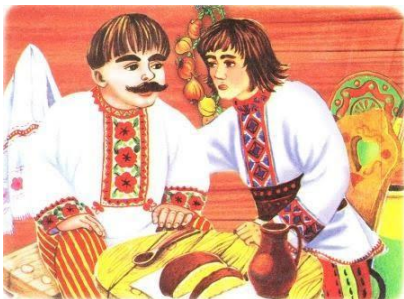
От зійшли вони зі шляху. Пішли чистим полем: навкруги трава й квіти.

Ішов-ішов Янош за батьком, раптом бачить: упала вишенька на траву, лежить у зеленій траві, виблискує. Янош нагнувся, схопив вишеньку — і до рота. Ой, до чого ж добра! Соковита, м'ясиста, запашна!

Дивиться — знову вишенька упала на траву. Знову нагнувся Янош, підняв її й з'їв.

А старий іде-йде мовчки та ненароком і кине з хустки крізь дірочку вишеньку на траву. Одну загубить, другу, третю...

Янош усі ягоди з'їв. Трохи перебив голод. Тоді батько озирнувся на нього та й каже:

— Бачиш, синку, тобі ліньки було раз нагнутися за підковою, а довелось дев'яносто дев'ять разів нагинатися, вклоняючись кожній вишеньці.

Отак воно завжди буває з ледарями. (333 слова

З угорського фольклору

Виконай завдання.

1. Визнач жанр прочитаного твору.

- А легенда
- Б казка
- В оповідання

2. Чому Янош не підняв підкову.

- А Бо хотів їсти.
- Б Нагинатися було ліньки.
- В Був у поганому настрої.

3. Яке прислів'я найточніше передає основну думку твору?

- А Хочеться їсти, та не хочеться лізти
- Б Як до діла, то й спина заболіла
- В Аби руки і охота, буде зроблена робота

4. Які вислови у тексті допомагають краще уявити характер Яноша?

- А "...не полінувався — нагнувся, підкову підняв і заховав собі за пазуху..."
- Б "...Цілісінький день лежить, з боку на бік перекидається..."
- В "...Ох, як їсти хочеться Яношу, сил немає!..."

5. Розташуй пункти плану твору в правильній послідовності.

☐	Подорож батька й Яноша.
☐	Яношу хочеться їсти.
☐	Як батько провчив Яноша-ледаря.
☐	Продаж підкови крамарю.
☐	Батько купив вишні.
☐	Підкова на дорозі.

6. Подумай і запиши, як змінилося життя Яноша після цієї подорожі.

Самооцінка

1. Завдання, які для мене були легкими і доступними № _____
2. Завданнями із якими було складно впоратися, проте мені вдалося! № _____
3. Думаю, мені ще треба попрацювати над завданнями. № _____
4. Мені потрібна була допомога вчителя чи однокласників. № _____
5. Мені було дуже важко. № _____

Цікавими для мене виявилися завдання № _____